

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

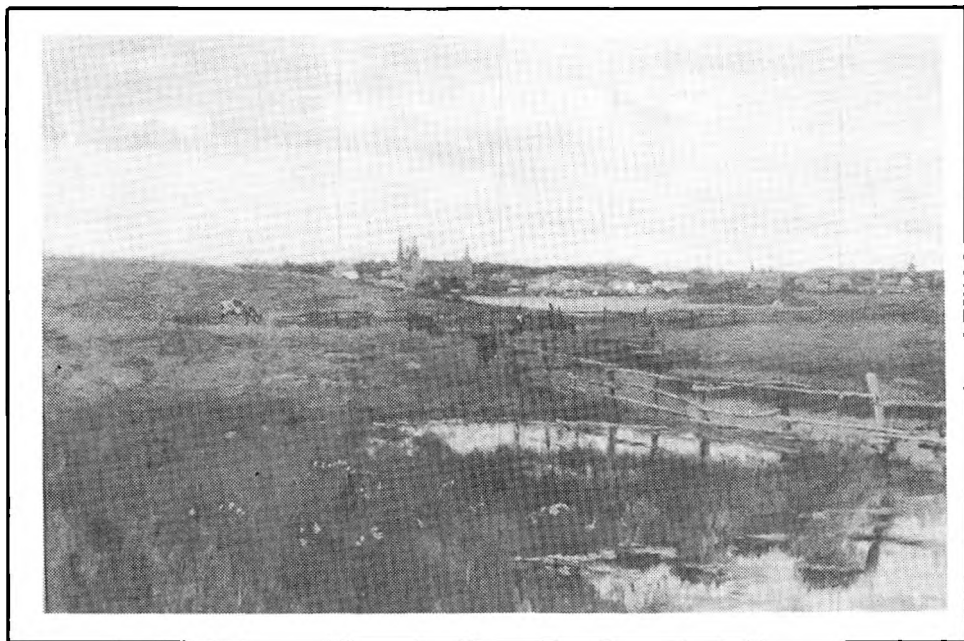
NOMUS

NORDSJÆLLANDSK MUSEUMSFORENING

4. ÅRGANG

NR. 3

NOVEMBER 1991

INDHOLD:

Julen År 1915	side 3
Registrering af Gravminder	side 5
Projekt Helsingør Kraftvarmeværk	side 7
Set og sket	side 9
Kommende arrangementer	side 11

Glædelig jul !

Redaktøren har nu ved afslutningen på computerskrivningen af årets sidste udgave af NoMus ikke kunnet lade være med at gøre sig tanker om den alsidighed, der præger de arbejdsområder, som et kulturhistorisk museum som Nordsjællandsk Folkemuseum dækker.

Inspirationen hertil har været de artikler, som rummes i blot denne ene udgave af bladet.

Jul i gamle dage – minder om en datidig livsform og tankegang, som kun kan bevares for de mange i eftertiden, hvis de finder spaltepads et sted.

Gravminder af de værdifulde får lov til at forblive kendte, hvis de findes egnede dertil. Museum og lokalhistorikere finder hinanden og giver de offentlige myndigheder de nødvendige oplysninger.

Før det energikrævende samfund kaster sig over nye kvadratmetre for at kunne tilgodese de stadigt voksende krav, vandrers museumsfolkene i forvejen. Med trænede øjne prøver prøver de at finde de områder, hvor der kan forvoldes skader, som aldrig kan gøres gode igen. Coloplastudstillingen, som omtales under de kommende arrangementer viser, at tankegangen bag moderne firmaudvikling glimrende kan forenes med sans for bevarelse af kulturværdier fra fortiden.

Går vi blot tilbage til det forrige Nomus var bygningshistorie i vores by et hovedtema. Men jernalderfund og de mange sære underlag for siddende sysler blev også genstand for behandling. Ikke blot i ord, men også i form af en udstilling, som fik fryden frem

hos både børn og voksne.

Også en invitation til et fællesarrangement mellem Lokalhistorisk Forening i Hillerød Kommune og Nordsjællandsk Museumsforening fandt spaltepads. Det var et forvarsel om det fælles bestyrelsesmøde, vi havde en af de sidste oktoberdage. Her blev det vedtaget, at udbygge samarbejdet mellem de to foreninger.

Museumsarbejde er mere end udstillinger. Det vanskelige består i at få alle til at indse nødvendigheden af det, vi skylder eftertiden at gøre, før det bliver for sent. Der er meget, der ikke kan gøres godt igen senere. Derfor er der meget, der skal gøres nu og her.

HJC

NoMus er medlemsblad for Nordsjællandsk Museumsforening, som varetager driften af Nordsjællandsk Folkemuseum i Hillerød. Museet dækker landbokulturen i Nordsjælland og er samtidigt byhistorisk museum for Hillerød.

NoMus udkommer 3-4 gange årligt og sendes til alle medlemmer af Nordsjællandsk Museumsforening.

REDAKTION:

Hans Jørgen Clementsen (ansvarsh.)

Flemming Beyer

Aksel Willadsen

Redaktionens adresse:

Nordsjællandsk Folkemuseum

Jægerbakken

Helsingørsgade 65

3400 Hillerød

Telefon: 42 26 43 79

Forsiden:

Det nyhvervede Hillerødmaleri af Thorvald Niss.

Julen år 1915

Ved konkurrencen "Fortæl din historie" udskrevet af Frederiksborg Amts Historiske Samfund og Wibroe Bryggeri A/S indkom over 350 bidrag. Kun et fåtal var der plads til i Samfundets årbøger fra 1990 og 91. Herunder med en tak til forfatteren et af de ikke of-fentliggjorte erindringsbilleder fra Hillerød.

Den første maj 1915 flyttede mine forældre til Hillerød. Jeg var 6 år dengang. Min far havde haft en sygdomsperiode på 2 år, han var styrtet ned fra et højt loft på en stenfoder-gang og havde knust den højre hofte. Stigen han stod på gled væk fra loft-lemmen, det var løse stiger man brugte dengang uden nogen som helst sikring. Han arbejdede ved landbruget og det var i en stor kostald det skete i for-året 1913. Det første år lå min far hjemme, min mor gik på arbejde for-skellige steder, på gårde og hos gart-nere; hun skulle jo sørge for en syg mand og fire børn i alderen fra 1 til 9 år, der var ingen hjælp at få den-gang. Så kom min far på Frederiks-berg hospital og lå der meget længe. Der blev sørget for, at han fik en ulykkeserstatning på femhundrede kroner en gang for alle, som det hed, men det var jo også mange penge dengang.

Så kom den dag, hvor han gerne vilde begynde at arbejde igen og så søgte han og fik arbejde i kostalden på Hillerødsholm. Det var en herregård. Dengang var der vel ca. 300 kreaturer i stalden. Jeg husker ikke hvor mange

der arbejdede iden store stald.

Det var en arbejdsdag fra kl. 4.00 om morgenen til kl. 18.30 aften, med 2 timer fri midt på dagen. Både min far og min mor skulle malke 18 køer morgen og aften, alle ugens syv dage.

De der arbejdede i stalden havde en fridag hver fjerde søndag. Ugeløn-nen var 12 kroner for far, 2 kroner for mor. Husmændene fik 9 kroner om ugen, de havde jo fri om søndagen. Når vi kom ind i december måned begyndte vi at glæde os til julen. Vi kom med vore forældre ind til Hil-lerød, vi boede ude ved Vandtårnet på Selskogsvej. Så det var jo et stykke vej at gå, og det var meget mørkt ved aftenstide på vejene dengang.

Men i Hillerød by stod der nogle gaslygter med et godt mellemrum. Der var pyntet smukt med gran uden for butikkerne og juleudstilling i vinduerne. Lirkekasserne spillede den dejligste julemusik. Ja i byen var der herligt. Vi har været inde i de gamle købmands-gårde i Slotsgade, det var Søren Pe-tersen, Lindeskov og Fritz Jensen på hjørnet overfor Hotel Leidersdorff, og i Helsingørsgade hed ejeren Nielsen.

Det var en oplevelse når vi fik lov at komme sådanne steder. Vi kunne jo ikke købe lige hvad vi vilde. Det var under første Verdenskrig og der var rationering. Hos slagteren skulle vi jo også handle og det var ikke meget, men vi fik da stegt flæsk Juleaften, kål og kartofler havde vi fra vores have.

Juletræet hentede vi i skoven dagen før Juleaften. Men vi kunne ikke blive trætte af at se på de mange butikker

der var i Hillerød dengang, der var også mange butikker i Frederiksværksgade, Løngangsgade og Grønnegade. Mange gange fik vi lov at gå med vores ældste broder at se på Juleudstilling. Han skulle jo passe på sine mindre søskende, vi fire ialt to drenge og to piger. Min broder bestilte et Julehæfte i skolen, det kostede vistnok 25 Øre. Han begyndte skolegangen i den gamle Stutmesterbolig, vi andre søskende gik kun på den nye skole, hvor han også kom til at gå; ja nu er der jo kommunekontor.

I mellem Jul og Nytår var vi til Juletræ som Frelsens Hær holdt i den store trærestaurant på Fisketorvet, den lå på hjørnet af Byskriverstræde. Der kom alle de mange arbejderbørn fra Hillerød og Nyhuse, som det hed. Vi fik Chokolade eller Kakao med kage til og de voksne fik Kaffe. Så gik vi om det store Juletræ og sang de dejlige Julesalmer. Bedst var det at synge Her komme Jesus dine små, så var det lige som det blev rigtig Jul, det syntes jeg som barn. Og det var så dejlig musik, de spillede for os. Så blev der læst Juleevangeliet og et par Julehistorier. Vi legede og der var også tombola med gevinst på alle numre. Vi fik hver en pose med Julegodter med hjem.

Far og Mor fik Frelsens Hærs Blad: Krigsråbet. De gik også til deres møder en gang imellem. Det var en Julefest som vi levede længe på. Når der var sne om Julen gik vi ned til Frederiksværksgade og så på de mange der kørte i kane med ringlende klokker på Hestene. Og der var mange mennesker på gaden, som ønskede

hinanden glædelig Jul. Min mor købte til Jul hos Boghandleren Familie-Journalen og den Bog der hed "Ved Julelampens skær", som der blev læst op af i Juledagene. Julefrokosten bestod af Spegesild og Løg skåret fint ud til en skive Brød med Fedt, der var Leverpostej og Ost, og så fik vi Kaffe, det var en herlig Jul. Vi fik en liter Mælk daglig, Juleaften fik vi en liter ekstra, det var mine forældre glade for, og så fik vi Fløjlsgrød, som jeg ikke brød mig meget om, men jeg spiste den alligevel, for dengang sagde vi ikke, at det kunne vi ikke lide, for vi vidste godt, at vi skulle være glade for det vi fik.

Under Krigen fik vi noget Marineerstatning, der hed "Minova", den var ikke god at gå om bord i, det meste den var lavet af, var Oksetalg, jeg ved ikke hvad der mere var kommet i, jeg tror godt vi kunne have undværet den. Juleugen gik så hurtigt, vi spillede Billedlotteri, raslede med Pebernødder, når de blev lidt slidt spiste vi dem.

Efter nytår skulde min ældste Broder og Søster i Skole igen, så var ferien slut og det var blevet hverdag igen. Der skete også en stor begivenhed i året 1915. Kvinderne fik stemmeret. Det blev der talt meget om når Folk kom til købmanden, der var jo længe åbent lørdag Aften. Det var første gang jeg hørte Peter Sabroes navn nævnt; men godt Kvinderne fik stemmeret.

Med venlig Hilsen

Rosa Larsen

Hillerødsholmsalle 115, st.th.

3400 Hillerød

Registrering af gravminder

Maleren Thorvald Niss' gravsted på Hillerød Kirkegård

En hidtil næsten upåagtet del af vores fælles kulturhistorie i lokalsamfundene er kirkegårdene. I den kulturhistoriske sammenhæng er det imidlertid også vigtigt at betragte kirkegårdene som begravelsespladser for nutidens befolkning.

Kirkegårdenes udvikling afspejler det "levende" samfunds moral og holdninger til død og begravelse, hvorfor kirkegårdenes udformning og karakter er blevet ændret gennem tiden.

Kirkegårdenes historie

Kirkegårdene har helt tilbage fra kri-

stendommens indførelse i Danmark været at betragte som indviet jord. Kirkegårdene lå derfor altid i tilknytning til en kirkebygning, ligesom man også kunne blive gravsat inde i selve kirken.

Da dette efterhånden blev meget udbredt, kom der i 1805 et forbud mod begravelser inde i kirkerne. Samtidig vedtog man forordningen om assistenskirkegårde. I løbet af 1800-årene var den øgede befolkningstilvækst baggrunden for anlæggelsen af mange nye kirkegårde, således også i Hillerød.

Brugen af gravminder var ikke almindelig i ældre tid. De ældste be-

varede findes ofte inde i kirkerne, de såkaldte *epitafier*. Disse mindetavler blev dog kun opsat over fornemme personer, mens "almindelige" mennesker, der blev begravet på kirkegården, kun sjældent fik et gravminde. Da fornemme personer efterhånden også blev begravet på kirkegården, øgedes antallet af gravminder i 1800-årene, dog skal man helt frem til 1870'erne, før det er almindeligt at menigmand får et gravminde.

Bevaring af gravminder

I midten af 1980'erne blev der på foranledning af daværende kirkeminister Mette Madsen indføjet et kapitel om bevaring af gravminder i loven om folkekirkens bygninger og kirkegårde. Loven, der trådte i kraft i 1986, havde til formål at bevare gravminder over "fortjenstfulde mænd og kvinder samt gravminder som af kunsthistoriske, kulturhistoriske eller andre grunde måtte anses for bevaringsværdige".

Kirkeministeriet og Statens Museumsnævn udarbejdede en vejledning, hvori det blev fastslået, at de enkelte amtsmuseumsråd og de kulturhistoriske lokalmuseer skulle stå for registreringsarbejdet. Selve arbejdet skulle foregå i et tæt samarbejde med de stedlige provster og menighedsråd. Vedrørende de kommunalt ejede kirkegårde blev det besluttet, at arbejdet skulle foregå som et samarbejde mellem Nationalmuseet, det lokale kulturhistoriske museum og den pågældende kommune.

Ifølge ovennævnte vejledning påregnes selve registreringsarbejdet og fredning af de udpegede bevarings-

værdige gravminder at strække sig over en 10-15 årig periode.

Registreringer i lokalområdet

I september i år afholdt Amtsmuseumsrådet et fællesmøde/kursus for provster og museer i amtet. Her endes man om fælles retningslinier for det videre arbejde. Dette går ud på, at de enkelte egns museer - i samarbejde med menighedsrådene og den stedlige provst - registrerer kirkegårdene inden for de enkelte kommuner således, at arbejdet færdiggøres kommunevis.

I undersøgelsesarbejdet vil Nordsjællandsk Folkemuseum søge at inddrage eventuelle lokalarkiver og lokalhistoriske foreninger i så vidt omfang, som det er muligt.

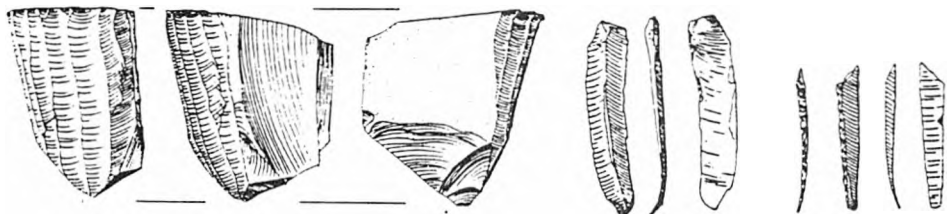
Kirkegårdene i Hillerød

Tre af kirkegårdene i Hillerød by er kommunalt ejede, hvilket indebærer, at samarbejdspartnerne her er Nationalmuseet og Hillerød kommune. Siden 1989 har Nordsjællandsk Folkemuseum sammen med de øvrige parter udført en såkaldt "nødregistrering", idet man har vurderet de hjemfaldne gravsteder og -minder, dvs. dem, der umiddelbart står foran en sløjfning.

Her i efteråret har museet indgået et samarbejde omkring gravminderegistreringen med Lokalhistorisk Arkiv og Lokalhistorisk Forening i Hillerød kommune. Hermed styrkes den personhistoriske del i arbejdet med bevaringen af interessante gravminder.

Flemming Bever

Projekt Helsingør Kraftvarmeværk

Mikroflækkeblok

Mikroflækker Spinkle trekantmikroliter

Eksempler på karakteristiske flintgenstande fra Maglemosekulturens yngste del. Af mikroflækkeblokken slås mikroflækker, og disse tildannes til såkaldte mikroliter. Mikroliter kan bruges som pilespidser eller, når flere indsættes i forlængelse af hinanden, til flintægspyd eller -dolke.

I forbindelse med Isefjordsværkets påtænkte etablering af kraftvarme-transmissionsledninger i Helsingør og Fredensborg Humlebæk kommuner, rettede Nordsjællandsk Folkemuseum, som varetager det arkæologiske arbejde i de to kommuner, i foråret 1991 en henvendelse til IFV-energi, hvor man gjorde opmærksom på, at man ved nedlæggelsen af en sådan ledning med stor sandsynlighed vil støde på jord-faste fortidsminder.

Samtidig gjorde man fra Nordsjællandsk Folkemuseum opmærksom på, at sådanne jordfaste fortidsminder vil, såfremt de bliver berørt af jordarbejde være omfattet af Museumslovens Kap. VI § 26, som i givet fald foreskriver en arkæologisk undersøgelse. For at mindske risikoen for en – for alle parter uhensigtsmæssig – midlertidig indstilling af et igangværende jordar-

bejde, blev der mellem parterne indgået en aftale om, at museet skulle foretage en rekognosering af den påtænkte linieføring for transmissionsledningerne. Denne skulle endvidere danne grundlag for beslutningen om eventuelle prøveudgravninger, der så igen skulle danne grundlag for en vurdering af, hvorvidt mere omfattende undersøgelser i henhold til Museumslovens bestemmelser ville være nødvendige.

Museet gik i efteråret igang med projektet og har på nuværende tidspunkt udført både rekognoseringer og prøveudgravninger. Rekognoseringsarbejdet har i korthed bestået i systematiske markvandring, samtaler med lodsejere samt brug af arkivmateriale for på den måde at forsøge at lokalisere mulige forekomster af fortidsminder.

Ved denne rekognoscering fremkom de vigtigste resultater med markvandringerne. Under disse blev påtruffet "oldsager" på en række lokaliteter. Betegnelsen "oldsager" dækker her de mest almindeligt forekommende genstande på bopladser, hvilket vil sige bearbejdet flint og flintredskaber samt potteskår.

For at kunne gøre sådanne fund er der dog to betingelser, der skal være opfyldt. Disse er, at marken er pløjet, og at landmanden har givet sin tilladelse til, at man må gå på marken. Den sidste betingelse er selvforstået den vigtigste, for hvis den ikke er opfyldt, er den første betingelse sådan set ligegyldig.

De fleste giver med "glæde" deres samtykke, når man spørger dem om lov til at gå på deres marker. At de gør det med "glæde" hænger sammen med, at de alt for ofte er ude for, at folk mange gange tramper ind over deres marker uden først at have spurgt om lov. Og man kan udmærket forstå, at landmændene bliver stødt over dette, hvis man f.eks. selv forestiller sig, at der lige pludselig gik to mand rundt i ens baghave uden først at have spurgt en om lov, og det måske endda var i ens nysåede porrer, de stampede rundt i.

Problemet er så når tilladelsen til markvandringen er opnået, men marken ikke er pløjet. I sådanne tilfælde må man benytte andre kriterier til at vurdere, om der på stedet eventuelt kan være tale om en eller anden form for forhistorisk aktivitet. Her hjælper de erfaringer, som museet i den seneste årrække har gjort ved andre

jordarbejder i forbindelse med først og fremmest lokalplaner. Af disse fremgår det klart, at man ud fra topografiske kriterier også kan skyde sig ind på, hvor f.eks. jernalderbopladser ligger.

Resultatet af denne rekognoscering blev, at 13 lokaliteter vurderedes som egnede til en prøveudgravning. Prøveudgravningerne på de 13 pladser gav anlægsspor på ca. halvdelen, men kun to af disse er fundet egnede til en egentlig udgravning.

Hvornår findes en plads så egnet til udgravning, og hvornår findes den uegnet? Dette kan være meget vanskeligt at afgøre. Kriteriet for os har været, at en plads skal have en vis standard i forhold til, hvad man allerede kender. Dette vil i sin konsekvens, at der på en boplads, for at den skal findes egnet, ved prøveudgravningen skal være påtruffet fund eller jordfaste fortidsminder af temmelig omfattende karakter.

De to pladser, som kom igennem finsoldet, er henholdsvis en ca. 8000 år gammel stenalderboplads syd for Nygård på Gurre overdrev, samt en endnu udateret jernalderboplads sydvest for Espergærde i udkanten af Kelleriis hegn. Stenalderbopladsen kan foreløbig nærmere dateres til Maglemosekulturens sidste fase. Begge lokaliteter er under udgravning og forventes færdig udgravet i begyndelsen af december.

Til slut skal tilføjes, at ovenstående projekt er gennemført skridt for skridt i et nært og godt samarbejde med IFV-energi i/s.

*Keld Møller Hansen
mag. art.*

SET OG SKET

Maleren Thorvald Niss og et Hillerødbillede

På en auktion i midten af oktober på Gilleleje Auktionshaller blev der udbudt et maleri, hvor motivet var Hillerød by set fra sydvest udført af maleren *Thorvald Niss* i 1888 (se forside). Billedet viste byens karakteristiske profil i 1800-årene med slottet, det dengang nye rådhus og borgerhusene, samt de store kvæggange tilhørende Favrholm i forgrunden.

Ud over billedets umiddelbare fortælleværdi om Hillerød var det malet af en person med lokal tilknytning, nemlig Thorvald Niss. Disse forhold og maleriets høje kunstneriske kvalitet var baggrunden for, at museet forsøgte at skaffe sponsormidler til indkøbet.

Takket være positiv støtte og et rundhåndet beløb fra *Unibank* i Hillerød lykkedes det at skaffe de resterende midler fra Statens Museums-nævn, således at billedet kunne erhverves.

Maleren Thorvald Niss, der var født i Assens i 1842, kom til Hillerød omkring 1880. Forbindelsen til Hillerød skyldtes ægteskabet med Constance Møller, en datter af den indflydelsesrige Hillerød-købmand og landstingsmand C.L. Møller. Thorvald Niss arbejdede som dekorationsmaler på Den kgl. Porcelainsfabrik fra 1863 til 1877. Efter at have stiftet bekendtskab med det franske friluftsmaleri blev han i 1880'erne en fremtrædende repræsentant for det nye landskabsmaleri i

Danmark, hvor man arbejdede med lysvirkningen i landskabet.

Kendt er også hans marinebilleder fra Skagen, hvor kollegaen P.S. Krøyer har malet et fint portrætbillede af Niss. Thorvald Niss døde i 1905, samme år som sin kone, og ligger begravet på Hillerød kirkegård (se side 5).

Maleriet af Hillerød er nu ophængt på Nordsjællandsk Folkemuseum, hvor det også vil indgå i den planlagte nyopstilling af den byhistoriske samling.

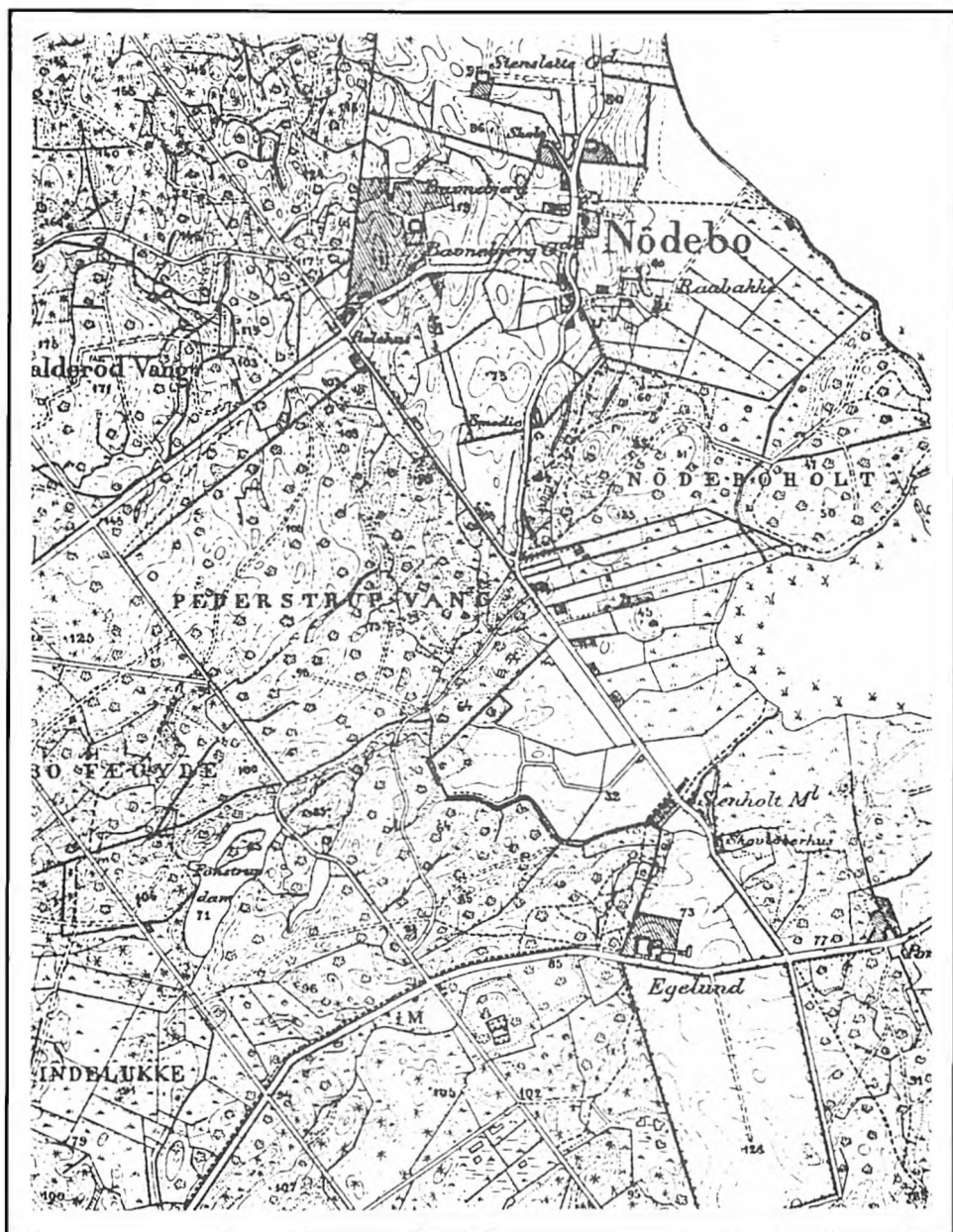
STENHOLT MØLLE

Et af museets arbejdsområder er at finde, registrere og formidle kulturminderne i landskabet, såvel oldtidslevn som levn fra middelalderen og nyere tid.

En god mulighed herfor fremkom i foråret 1991, hvor Frederiksborg Amts landskabsafdeling anmodede Nordsjællandsk Folkemuseum om at foretage en kulturhistorisk undersøgelse af Stenholt Mølle området. Resultatet skulle indgå i vurderingen af et vandløbsrestaureerings projekt inden for amtets myndighedsområde.

Arbejdet omfattede både historiske kildeundersøgelser og rekognosceringer i marken, som mundede ud i en rapport over de kulturhistoriske bevaringsinteresser i området.

Stenholt Mølle nævnes første gang 1497, men kan meget vel være ældre, idet der nævnes møllevirksomhed i området allerede i 1100-årene. Ved

Området omkring Stenholt mølle (Målebordsblad 1857 (77))

gennemgang af bækløbene til møllen fandtes flere velbevarede såkaldte holdedamme, dvs. damme med en dæmning så man kunne holde på vandet, indtil der var brug for det i møllens drift. Ud over denne funktion blev de også brugt som fiskedamme af den kgl. fiskemester i Hillerød.

Området rummer mange typer af kulturminde, bl.a. gravede kanalsyste-

mer, spor af forsvundne landsbyer og enkeltgårde, samt en adelsgård fra middelalderen og levn af de kongelige stutriverange og jagtvejsystemer.

De mange kulturspor inden for området gør, at det både tidsmæssigt og emnemæssigt viser en karakteristisk del af Nordsjællands kulturhistorie. Det bliver uden tvivl et område, vi kommer til at høre mere om.

Kommende arrangementer

Udstilling om Salpetermosen på Hillerød Bibliotek

Nordsjællandsk Folkemuseum arbejder i øjeblikket på en udstilling om Salpetermosen i Hillerød baseret på undersøgelser og fund fra området. Gennem mange år har arkæologisk interesserede mennesker i forbindelse med forskellige gravearbejder i mosen opsamlet flint og gjort forskellige iagttagelser. For at få en bedre viden om bosættelsen omkring Salpetermosen for 6 til 7000 år siden, den såkaldte Ertebøllekultur, ønsker museet at komme i kontakt med folk, der har kendskab til ældre fund fra området.

I forbindelse hermed åbner der en mindre udstilling på Hillerød Bibliotek med et udpluk af de fund og oplysninger, som allerede foreligger. Udstillingen kan ses fra den 25. november til den 7. december og er arrangeret af museets arkæologigruppe sammen med museets arkæolog Steffen Stummann Hansen.

Udstilling på Coloplast i Humlebæk

I forbindelse med åbningen af Coloplasts nye fabriksanlæg i Humlebæk har Nordsjællandsk Folkemuseum arrangeret en udstilling om de bygningsanlæg og med de genstandsfund, der fremkom ved den arkæologiske undersøgelse i 1990.

Undersøgelsen afdækkede spor af en boplads med fem bygninger fra midten af ældre jernalder dvs. omkring Kristi fødsel. Fundmaterialet fra bopladsens affaldsgruber omfattede bl.a. keramik, hvoraf det er lykkedes at sammenlime næsten hele kar og krukker.

Udstillingen er foreløbig opstillet på Coloplast, ligesom den er udarbejdet i et tæt samarbejde med firmaet.

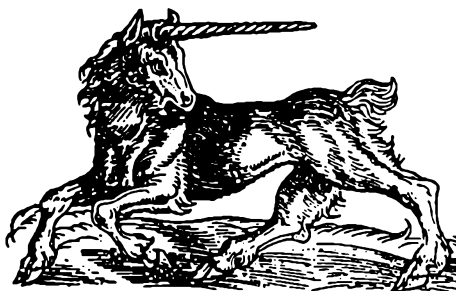
Interesserede er velkomne til at besøge udstillingen fra den 16. december 1991 og frem til midten af marts 1992 i virksomhedens åbningstid.

FB

Husk Julestuen på Folkemuseet

søndag den 8. december

Kl. 11.00 ~ 16.00

Unibank
Sammen er vi bedst